

Ajánlás

A „Magyar Íj” felvételére a Magyar Értéktárba, illetve „Hungarikum”-ként történő elismerésére

Mi, a Magyar Történelmi Íjász Társaság (MTÍT) tagjai örömmel értesültünk arról a kezdeményezésről, amely célja a honfoglaló magyarság íjának, mint „Magyar Íjnak” felvétele a Magyar Értéktárba, illetve a „Magyar Íj” elismerése Hungarikumként.

A MTÍT a Kárpát-medence történelmi íjászattal, illetve ehhez szorosan kapcsolódóan, a mindenkori tudományos eredményeken alapuló életmód és tárgy rekonstrukcióval foglalkozó magyar etnikumú természetes személyek baráti egyesülete, amelynek célkitűzése a tudományos előzmények és a legújabb eredmények alapján folytatni a magas szintű, kompromisszum-mentes, tudományos igényű munkát, amivel elődeink fegyverzetét és felszerelését valamint annak adatokkal igazolható alkalmazási módját kutatjuk. Tagjaink sorában történészek, régészek, néprajzkutatók, illetve biológusok éppúgy megtalálhatók, mint íjkészítők, restaurátorok, művészek, kézművesek, akik valamennyien a gyalogos és lovas íjászattal rendszeresen foglalkozó, az iránt elkötelezett emberek.

Az MTÍT tagságának egyöntetű meggyőződése, hogy a X. századi magyarság íja, a régészeti bizonyítékokon alapuló hazai rekonstrukciós munka több évtizedes eredményei alapján minden tekintetben igazoltan definiálható, annak ellenére, hogy a rekonstrukció eredeti, a korból származó teljes íj leletre nem támaszkodhat, az csak a régészeti, illetve az összehasonlító néprajzi adatok alapján végezhető el. Ezt a definiálást, a kutatás korábbi, jól ismert eredményeire (Cs. Sebestyén Károly, László Gyula, Fábrián Gyula, Szöllősy Gábor), illetve a legújabb régészeti adatokra és értékelésekre építve foglalja össze Bencsik Péter és Borbély László: A Magyar Íj (Litér – Gödöllő, 2013.) című dolgozata, amelyre alapozva került sor a „Magyar Íj” Nemzeti Értéktárba történő felvételének, illetve Hungarikumként való elismerésének a kezdeményezésére. Az MTÍT szakmai közösségének egyhangú megállapítása az, hogy a dolgozat elegendő alapot ad a „Magyar Íj”, mint fogalom, illetve mint elkészíthető használati eszköz definiálására.

A fentiek alapján meggyőződésünk, hogy a Magyar Íj olyan jelentős had-, művelődés- és technika történelmi jelentőséggel rendelkezik, mint fogalom, annyira összeforrt a magyarsággal, illetve olyan fokú a hazai és nemzetközi elismertsége, ami elegendő indokot szolgáltat arra, hogy bekerüljön a Magyar Értéktárba, és megkapja a „Hungarikum” minősítést.

Budapest, 2014. április 28.

Dr Paku Sándor

a Magyar Történelmi Íjász Társaság
tagjai képviselőjében